

KRAJSKÉ STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ V OSTRAVĚ
729 01 Ostrava, Na Hradbách 21

K161116-049

OSOBNĚ

Soud: KS Ostrava

Doslo: 16.11.2016 08:38

Pocet stran/priloh: 4/

Pocet stejnopisu:

VÁŠ DOPIS č.j.: KSOS 25 INS 10525/2016

ZE DNE:

NAŠE č.j.: KZC 3046/2016

Krajský soud

Havlíčkovo nábreží 34

728 81 OSTRAVA

VYŘIZUJE: JUDr. Hradišťan
TEL.: 595 131 516
FAX: 596 118 544
E-MAIL: hradistan@ksz.ova.justice.cz
ID DS : 6kzabcw

DATUM: 15. 11. 2016

KRAJSKÝ SOUD OSTRAVA	
Došlo: 16. 11. 2016	hod.
Poč. stej. <u>2</u>	Doručeno osobně <u> </u>
Hodnota kolik <u> </u>	příloh <u> </u>

OKD, a.s., se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná, IČO: 268 63 154 (dále jen „dlužník“) – insolvenční řízení

- vyjádření k odvolání spol. Arca Services a.s.

I.

Návrhem ze dne 5.10.2016, se věřitel, spol. Arca Services a.s., domáhal, aby insolvenční soud zakázal dlužníku nakládat s majetkovou podstatou ve smyslu § 332 IZ. Svůj návrh věřitel odůvodnil zejména tím, že jsou zde dány důvodné pochybnosti o odborné způsobilosti osob jednajících jménem dlužníka s tím, že je v zájmu všech věřitelů objektivní prošetření, zda k úpadkové situaci dlužníka nedošlo z důvodu nepoctivého jednání dlužníka. Navrhovatel chce svým návrhem také zabránit dalším finančním ztrátám v neprospěch dlužníka způsobených v důsledku neodborného vedení dlužníka, což by směřovalo ke zhoršení postavení všech věřitelů.

Na návrh věřitele reagoval dlužník podáním ze dne 13.10.2016 (ISIR B-207) a insolvenční správce podáním ze dne 13.10.2016 (ISIR B-209), kteří argumentaci navrhovatele odmítli a navrhli, aby soud návrh zamítl.

Usnesením ze dne 20.10.2016 insolvenční soud rozhodl o návrhu spol. Arca Services a.s. tak, že jej zamítl. Své rozhodnutí odůvodnil (shodně s vyjádřením dlužníka a insolvenčního správce) tak, že dle poznatků soudu dlužník aktivně spolupracuje s insolvenčním správcem, činí konkrétní kroky k přípravě reorganizačního plánu, přičemž soud neshledal žádné pochybnosti o poctivosti záměru dlužníka.

Na rozhodnutí insolvenčního soudu reagoval věřitel Arca Services a.s. (dále jen „navrhovatel“) odvoláním ze dne 3.11.2016, ve kterém opětovně zdůraznil výše uvedené argumenty pro omezení dlužníka dle § 332 IZ, s nimiž se dle jeho názoru insolvenční soud nevypořádal, když se ve svém odůvodnění soustředil pouze na to, zda dlužník poskytuje součinnost insolvenčnímu správci a na míru snahy dlužníka při přípravě reorganizačního plánu.

II.

Je skutečně pravdivé tvrzení dlužníka učiněné v jeho podání ze dne 13.10.2016 (ISIR B-207), ve kterém dlužník namítá, že navrhovatel získal pohledávku za dlužníkem v rozporu s dodatkem č. 16 k rámcové kupní smlouvě č. 6600043416, kterou měl dlužník uzavřenou s původním vlastníkem pohledávky spol. Brenntag CR s.r.o., konkrétně pak v rozporu s čl. X bod 9 dodatku smlouvy, který dlužník přiložil ke svému vyjádření ze dne 13.10.2016 (ISIR B-207).

Insolvenční soud nicméně usnesením ze dne 18.7.2016, č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-P-12-3, připustil v souladu s § 5 vyhlášky č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení, kterou se provádějí některá ust. insolvenčního zákona, že na místo dosavadního věřitele č. 12 spol. Brenntag CR s.r.o. vstoupil navrhovatel - věřitel Arca Services a.s. Usnesení nabylo právní moci dne 19.7.2016, námitky nebyly podány. Dle citovaného usnesení se nabyvatel pohledávky – navrhovatel stal účastníkem insolvenčního řízení.

KSZ je tak toho názoru, že na základě výše uvedeného usnesení byl navrhovatel oprávněn návrh podat.

III.

Bez ohledu na skutečnost, do jaké míry se insolvenční soud vypořádal s argumenty navrhovatele, považuje KSZ návrh na omezení dlužníka dle § 332 IZ za nedůvodný.

Jak vyplývá z § 330 odst. 1 IZ a především z § 229 odst. 3 IZ písm. d) IZ, tak dlužníku v době od povolení reorganizace náleží ve vztahu k majetkové podstatě dispoziční oprávnění. Insolvenční zákon zde tedy s přihlédnutím ke zvolenému sanačnímu řešení úpadku, kterým je reorganizace, stanoví jako základní pravidlo zachování dispozičních oprávnění dlužníka, jde o skutečnost, která nastává automaticky ze zákona. Ust. § 332 chápe KSZ jako určitou výjimku z pravidla, která bude využita v případech, kdy z nějakých neobvyklých důvodů nebude možné dlužníku dispoziční oprávnění zachovat, což může skutečně být v případě neobdobnosti osob jednajících jménem dlužníka, nebo nepoctivosti jejich záměru (v návaznosti na § 326 odst. 2 IZ). Pokud tedy soud přistoupí k omezení dle § 332 IZ, měl by mít tyto skutečnosti za prokázané.

Navrhovatel ve svém poměrně stručném návrhu požaduje omezení dispozičních oprávnění dlužníka zejména z důvodu, že součástí managementu dlužníka jsou stále osoby, které přivodily jeho úpadek. Navrhovatel se ohledně obchodního vedení dlužníka nijak blíže nezabývá mírou zavinění konkrétních osob a nijak nebere v úvahu vztahy uvnitř koncernu, jehož je dlužník součástí a míru vlivu ovládajících osob na činnost dlužníka před zahájením insolvenčního řízení. Návrh zůstává pouze ve velmi obecné rovině, což u tak velké společnosti a s přihlédnutím ke složitosti vnitřních vztahů v rámci koncernu, nelze vůbec brát jako přesvědčivou argumentaci pro zásah do dispozičních oprávnění dlužníka.

Samotná skutečnost, že se dlužník dostal do úpadku, nevypovídá nic o míře zavinění osob, které jednají jménem dlužníka z pohledu jejich odbornosti. Je nutno připustit, že úpadek obchodní společnosti je zcela přirozený jev a jeho příčiny, obzvláště u velkých obchodních společností (mezi které patří i dlužník), mohou pramenit z řady vzájemně provázaných skutečností, kdy případná neobdobnost managementu může být pouze jednou z nich.

Pochopitelně také záleží na míře, s jakou se tato neodbornost mohla promítnout do výsledku v podobě úpadku společnosti.

Je tedy zřejmé, že pokud by navrhovatel mínil svůj návrh skutečně vážně, musel by se mírou zavinění managementu za úpadek dlužníka, která má dle jeho tvrzení zcela zásadní dopad na průběh insolvenčního řízení, zabývat mnohem podrobněji, přesvědčivěji a svá tvrzení podložit důkazy.

Pokud by mělo být pravdou, že k aplikaci § 332 IZ postačuje pouze tvrzení, že vedení dlužníka přivedlo dlužníka do úpadku, stalo by se toto ustanovení v podstatě obligatorním, neboť v případech řešení úpadku reorganizací je dle názoru KSZ spíše obvyklé, že osoby jednající jménem dlužníka zůstávají i v průběhu reorganizace na svých pozicích. Pokud jde o úpadek velkých společností, tak je nutno přihlédnout k tomu, že pokud má být zachován provoz podniku dlužníka, je pro každou osobu, která v průběhu reorganizace realizuje dispoziční oprávnění k majetku dlužníka, zcela nezbytná dobrá znalost provozu podniku dlužníka. Tímto KSZ nijak nesnižuje odbornou způsobilost insolvenčního správce, neboť od něj jistě nelze spravedlivě očekávat rozsáhlé zkušenosti ve všech myslitelných oblastech výroby a obchodu.

Pokud tedy soud přistoupí k omezení dispozičních oprávnění dle § 332 IZ, měl by k tomu mít dobré důvody, které však navrhovatel nesděluje.

IV.

Navrhovatel svůj návrh odůvodňuje také potřebou prošetření poctivosti záměru dlužníka. KSZ může navrhovatele ujistit, že pozorně sleduje průběh insolvenčního řízení, a to zejména z toho pohledu, zda ze strany dlužníka nedochází k jakémukoliv jednání, které by bylo možno posoudit jako nepoctivé ve smyslu § 326 odst. 2 IZ.

Podklady pro toto tvrzení čerpá KSZ nejen z insolvenčního rejstříku, ale také ze své primární činnosti, tedy z prošetřování podezření z trestné činnosti. Jak ostatně vyplývá z insolvenčního rejstříku, konkrétně pak z žádosti Vrchního státního zastupitelství v Olomouci dle § 8 odst. 1 tr. řádu ze dne 17.6.2016 (ISIR D-16), tak na základě oznámení spol. Arca Capital Bohemia, a.s. (jediného akcionáře navrhovatele), probíhá trestní řízení, jehož předmětem je mj. prověření podezření, zda se osoby jednající za představenstvo a dozorčí radu dlužníka nedopustily zločinu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle ust. § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku.

Na schůzi věřitelů, která se konala dne 11.8.2016, KSZ konstatovalo, že doposud neshledalo v jednání dlužníka nepoctivý záměr, přičemž vycházelo také z toho, že v trestním řízení doposud nebyl učiněn jednoznačný závěr, který by směřoval k trestnímu stíhání konkrétních osob. Dle informací KSZ se ke dni podání tohoto vyjádření tento stav nezměnil.

KSZ tak stále nedisponuje poznatky, které by přesvědčivým způsobem prokazovaly nepoctivý záměr dlužníka. Jak KSZ opakovaně uvádělo i v jiných insolvenčních řízeních, tak případné pochybení dlužníka, které může vést k závěru o nepoctivosti jeho záměru v reorganizaci, je dle názoru KSZ vždy nutno prokázat na jeho konkrétním jednání, nepostačují pouhé neurčité pochybnosti nebo podezření. Tomu ostatně také odpovídá formulace § 348 odst. 1 písm. b)

InsZ, kde se hovoří o důvodném předpokladu nepoctivého záměru, tedy předpokladu, který se opírá o konkrétní skutečnosti.

Otázka poctivosti záměru dlužníka v reorganizaci (na rozdíl od oddlužení), nebyla v judikatuře Nejvyššího soudu ČR dosud uspokojivě vyřešena. Dle názoru KSZ není pochyb o tom, že pojem nepoctivý záměr je evidentně otevřeným (neurčitým) právním pojmem. U takto neostřeho právního pojmu je pak nutno uvážlivě hodnotit, zda došlo k jeho faktickému naplnění (zde v procesu reorganizace) na základě určitého skutkového děje, neboť stejně jako může tento právní pojem napomoci soudu zabránit jednání dlužníka, které zákonodárce považuje za nežádoucí, může být rovněž prostředkem k prosazení partikulárních zájmů jednotlivých věřitelů (o jejichž existenci nelze pochybovat) proti smyslu a účelu právní úpravy insolvence. V případě dlužníka je nutno počítat také s určitým mediálním vlivem na průběh řízení.

Na základě výše uvedeného je pak zapotřebí vždy uvážlivě postupovat při rozhodování soudu, které by se mělo opírat o závěr o nepoctivosti jednání dlužníka, tak jak tomu může být také v případě posuzování návrhu na omezení dispozičních oprávnění dlužníka dle § 332 IZ.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel žádné konkrétní skutečnosti, které by vedly k závěru o nepoctivosti záměru dlužníka neuvádí, a v podstatě požaduje aplikaci § 332 IZ pouze z jakýchsi preventivních důvodů za účelem objektivního prošetření poctivosti záměru, je zcela namístě zamítnutí návrhu dlužníka.

Pouze okrajem KSZ dodává, že dle jeho názoru je nutno také zvažovat, zda by omezení dispozičních práv dlužníka dle § 332 IZ nemohlo mít také negativní vliv na smluvní vztah dlužníka se spol. PRISKO, a.s., který je zcela klíčový pro další financování dlužníka, a tedy také pro pokračování reorganizace a vidiny vyššího výnosu pro věřitele, tedy i navrhovatele.

V.

Na základě výše uvedeného tak KSZ odvolacímu soudu navrhuje, aby rozhodl tak, že

usnesení Krajského soudu v Ostravě č.j. KSOS 25 INS 10525/2016 – B211 ze dne 20.10.2016 se potvrzuje.

JUDr. Robert Hradišťan
státní zástupce